

Ömür Kapısından Baktım Sordum

— kul mehmet · 19 Şubat 2017

Ömür Kapısından Baktım Sordum Hala Cevabı Varken Cevabını Alamadım!

Gönül nehrimizin, akan suyu neden bulanık akar? Bu akan nehirdeki sular, birer gülümseme ile durulmayacak, hep bulanık mı akacak? Gönülde duyarlılığın hissetmenin kapısı hep kapalı mı kalacak? Yüce Rahman'ın yerleştirdiği yüksek duyarlılık hislerle çevrilmiş yapısını bozmaktan ne zaman vazgeçeceğiz, onaracağız? Bu soruları ben kendime sordum, etrafıma baktım sordum, biten ömür kapısından baktım sordum hala cevabı varken, cevabını alamadım, gözlerdeki gönüllerdeki gülümsemenin ışıltısını göremedim!

Bu gönüller akan bir pınar değil miydi, asırlardır? Osmanlı olmanın imanlı olmanın gülümsemesi ile gönülleri fetih etmedi mi? İslam'ın merhametli bakışıyla gülüşüyle, o bir tatlı pınar suyu tadındaki tadı serinliğindeki şifasında ki huzuruyla gönlündeki tatlı akan pınarıyla gönülleri fetih etmediler mi? Anlamalı olması gereken hayatımızı neden anlamsızlıklar, fikri olmayan fıkirsiz düşünceler ile anlamsız kılmaya çalışıyoruz? Sorular! Sorular! Cevabı olan, fakat cevabına gönlümüzü kulağımızı kapattığımız soruların cevabı, gönül kapımızı açmakta, birbirimize gülümsemede ama sen gel gör ki...

Kültür yapımız asırlardır medeniyetleri aşarak, medeniyetsiz milletlere medeniyet öğreten kültürümüz bozulan yapısı, bizi ruhsal çöküntüye götürüyor. Bizi biz yapan değerleri, değersizleri değerli yapan İslam dininin imanın temellerini biz bozdukça, bizlerde bozuluyoruz haliyle. Kendi kendini kanıtlamak hep ben yaptım yaparım egosu ile benliğine esir olmuş yapımızla, ahlaki değerlerimizi ölçmekten uzak yaşamının duyarsızlığı işte bizi duyarsız hissiz yapmaktadır. Hani nerede hoş görü, sokakta evimizde var mı? Merhamet gönlümüzü mahalleimizi kapımızı çalarken, neden ona kapıyı açmadan kapının dışına atıyoruz hiç düşüneniz var mı? Yok, aynı benim gibi bizim gibi! Bakın yine ben dedim, sonrasında biz dedim, halimiz ortada! Her daim biz olması gerekirken...

Şahsiyetimize özümüze uygun olmayan davranışlar ve ölçsüzlük kalıpsız'lık haliyle bizi, kalıpsız davranışı bozuk ölçsüz yapacaktır. Gelin görün ki Allah'a karşı mevcut olan bir sorumluluğun yerine getirilmesindeki duyarlılık ne öte dünya korkusunu hissetmekte ki hissizliğimiz,dünya çıkarı peşinden koşmanın bencilliği ile iyice köreltmış ki, gözlerimiz gönlümüz bütün bunlar görmezlikten gelmiştir. Ne diyebilirim ki başka? Allah yar ve yardımcımız olsun kardeşlerim, selam ve dua ile.

Mehmet Aluç /Kul Mehmet